

Identifikation av larver av grön mosaikslända (*Aeshna viridis*) i mattor av vattenaloe (*Stratiotes aloides*), samt av fjällmosaikslända (*Aeshna caerulea*) i mossegölar

Ulf Norling, 2014.

Ett tack till Melanie Wittenberg, Tyskland, och Christophe Brochard, Nederländerna, för att få använda en del av deras bilder.

Stratiotesmattor

Larver av *Aeshna viridis* sitter i bladrossetterna, och kan kommas åt genom relativt intensiv håvning. Andra arter i Stratiotes-mattorna är:

• Brun mosaikslända	<i>Aeshna grandis</i>
• Kilfläckslända	<i>Aeshna isosceles</i>
• Höstmosaikslända	<i>Aeshna mixta</i>
• Mer sällan starrmosaikslända	<i>Aeshna juncea</i>
• Vårmosaikslända	<i>Brachytron pratense</i>

Den sistnämnda ser rätt annorlunda ut, och försöker likna en lite trekantig pinne när man håvar upp den. Den tas inte upp här.

***Aeshna viridis*:** De är relativt lätta att känna igen på sin oftast grågröna, ovanligt jämna grundfärg. Små larver har dock ett ljust tvärband och en ljus bakkroppsspets. Tvärbandningen försvinner under utvecklingen. Karakteristiskt är också den jämna färgen på benen, som inte är märkbart randiga.

Foto: Melanie Wittenberg

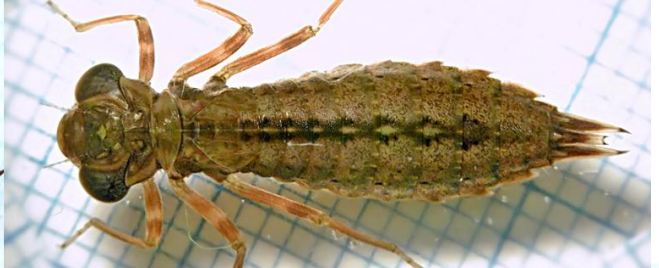
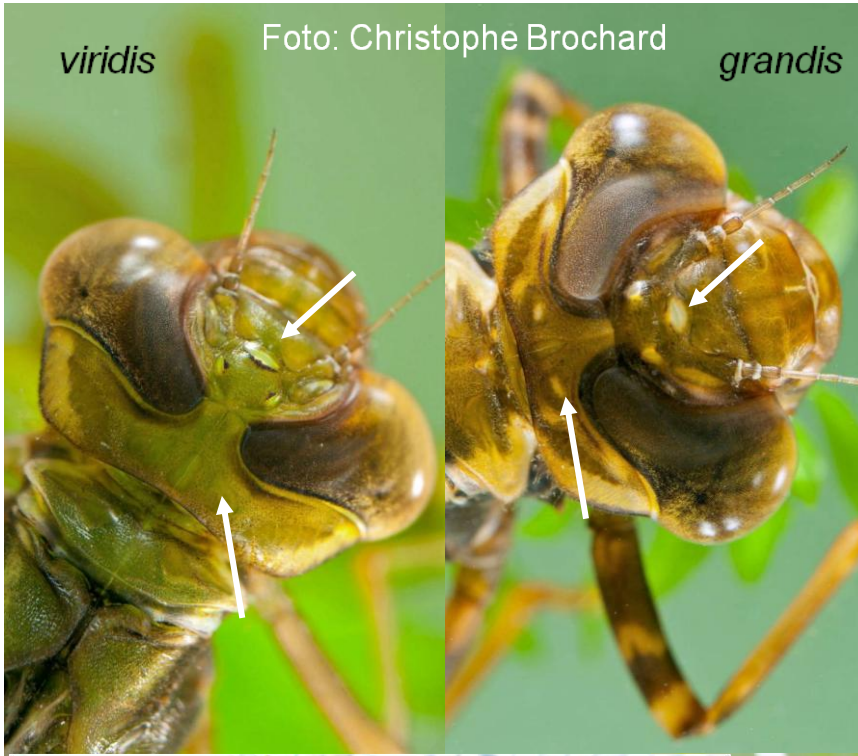
Kläckfärdig individ

Foto: Melanie Wittenberg

***Aeshna grandis*:** Denna närstående art är identisk med *viridis* som helt nykläckta, men snart börjar ett ljusare mönster visa sig på bakkroppen. Rent allmänt är larverna mycket mer kontrastrika, med tydligt bandade ben, och ett mer tecknat huvud. Bakkroppsteckningen är mycket variabel både till mönster och ljushet (s. 3), och larverna ger oftast ett spräckligt intryck. Helt svarta eller mycket ljusa larver är svårare. Ofta syns en mörk triangel på åttonde bakkroppssegmentet, medan det sjunde är ljusare i mitten. Typiskt för arten är att de tre punktögonen på huvudet bara syns som tre ljusa öppningar, med inget, eller bara mycket lite pigment (se jämförelse s. 3 överst).

Foto: Melanie Wittenberg

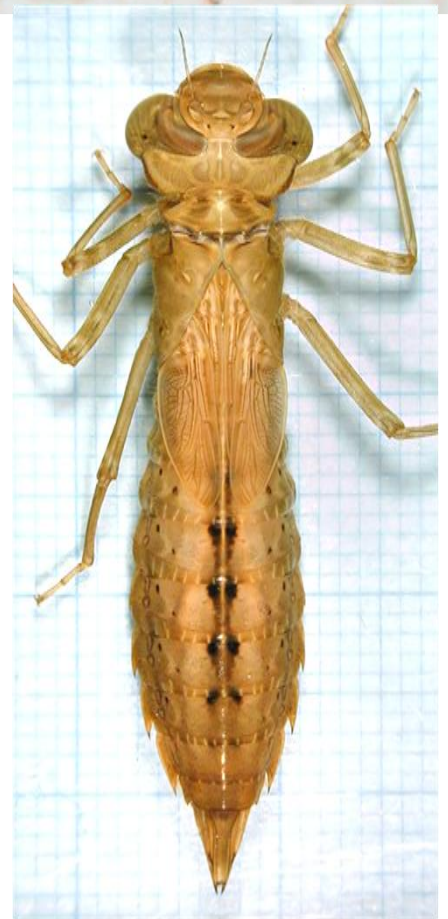
***Aeshna isosceles*:** Små larver har en liknande tvärbandad teckning som *viridis*, men de ljusa områdena är lite större än hos *viridis* av samma storlek. Tvärband kan saknas hos mörka exemplar. Åter är ett mer tecknat huvud och bandade ben en skillnad, men de mer utskjutande och nästan parallellsidiga nackhörnen är den bästa karaktären. Större exemplar har en mer tecknad abdomen, men mindre iögonenfallande nackhörn.

Foto: Melanie Wittenberg

Foto: Melanie Wittenberg

***Aeshna mixta*:** Små larver skiljer sig tydligt från *viridis* genom att aldrig ha tvärband, utan bara en ljus fläck framtill på bakkroppen, samt oftast en ljus fläck på sjunde bakkroppssegmentet (finns hos ett par andra arter). Större larver kan vara mycket kontrastlösa, men har mer kontrastrikt huvud och bandade ben.

Foto: Melanie Wittenberg

Mossegölar

De flesta larver man hittar är de lätt igenkännbara mer eller mindre randiga *A. juncea* och *A. subarctica* (s. 8), kanske någon gång *A. grandis*. **Små, ej randiga larver från mossegölar kan vara *A. caerulea*! Fotografera!**

***Aeshna caerulea*:** Små larver verkar alltid ge ett mycket "jämngrått" intryck, och detta gäller även helt nykläckta larver, vilket är unikt. Annars finns en mörk "trekant" på åttonde bakkroppssegmentet, och en ljus fläck på det sjunde, vilket kan påminna om *grandis* (s. 5-6). *Caerulea* har dock kraftig pigmentering i punktögonen, och ett bakhuvud nästan utan teckningar (jämför s. 7 och 3).

Ett par av bilderna visar en närmast rödrandig form som jag bara sett i Torne Lappmark.

Foto: Christophe Brochard

Foto: Christophe Brochard

***Aeshna juncea* och *subarctica*:** Mindre larver är utpräglat längsrandiga om de inte är extremt mörka. Äldre larver är mindre markant randiga, och saknar det ljusa längsbandet längst ut på sidorna. Typiskt är att den ljusa mittranden på bakkroppen ofta är tydlig även på åttonde bakkroppssegmentet, och att detta segment inte skiljer sig påtagligt från det sjunde (jfr *caerulea*). Vidare kan ränderna delvis följas ända ut på det tionde (sista) segmentet. Dessa två närstående arter är därigenom lätta att skilja från andra arter. *Subarcticalarven* skiljer ut sig bl a genom en mycket blank kroppsyta.

Aeshna juncea

Aeshna subarctica

